

[Simonsen.]

Der er i øvrigt selvfølgelig en lang, lang række forskellige problemstillinger, som har været til behandling, som det også fremgår af betænkningen. Et spørgsmål vil jeg gerne komme med nogle betragtninger om, og det er det, hvor fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag om mulighederne for fortrinnsadgang til beskæftigelse i den offentlige sektor for svagt stillede, revalidender, handicappede osv.

Vi kan ikke støtte fremskridtspartiets ændringsforslag, fordi vi mener, at det er så restriktivt i sin opbygning, at det simpelt hen ikke vil kunne fungere, men når jeg alligevel kommer med betragtninger om dette ændringsforslag, hænger det sammen med, at vi til gengæld finder det helt, helt afgørende, at vi i de kommende år får fundet frem til systemer, der gør det muligt i højere grad at beskæftige handicappede og mennesker, som har svært ved at tilpasse sig arbejdsmarkedet, så vi kan få reduceret antallet af invalidepensionister.

Nu har vi jo haft megen diskussion om bistandslovens økonomiske rækkevidde, og det skal jeg senere komme med nogle bemærkninger om, men det var måske værd at hæfte sig ved invalidepensionernes egentlige økonomiske rækkevidde. Jeg tror, det klart vil fremgå, at hvad der kan gøres for at stimulere en udvikling i retning af, at flere og flere bliver beskæftiget — og her har det offentlige en særlig opgave — må vi søge at få klaret.

Det ændringsforslag, som den øvrige del af udvalget har stillet med hensyn til stramning af § 30, stk. 2, håber vi ligesom vil skubbe til, at man i arbejdsministeriet virkelig vil gøre noget for nu at få lavet klare retningslinjer, som kan ændre udviklingen i positiv retning for denne gruppe.

Et andet område er spørgsmålet om børnenes sikkerhed, og her tænker jeg på forholdet til hele diskussionen om, hvad enkelte børn i disse år bliver udsat for af påvirkning fra BRIS og andre organisationer. Vi kan varmt anbefale det ændringsforslag, som er stillet sammen med kristeligt folkeparti.

Om spørgsmålet om børne- og ungdomsværnene skal jeg også komme med nogle enkelte bemærkninger. Fru Grethe Philip har nævnt ændringsforslaget, som vi støtter. Vi er enige i, at det ikke vil være muligt i al evig-

hed at opretholde børne- og ungdomsværnene, men vi tror, det vil være afgørende, at vi i den resterende del — og det vil sige næsten 4 år — af den nuværende kommunale valgperiode har mulighed for at bevare børne- og ungdomsværnene, indtil en bistandslov er kørt endeligt ind.

Jeg kan ikke tilbageholde et lille hjertesuk i så henseende. Vi har jo fået konstateret, at de fleste kommuner har fulgt Kommunernes Landsforenings henstilling om at lade ske personsammenfald ved valget af medlemmer til socialudvalget i kommunerne og til børne- og ungdomsværnene for på den måde at tage højde for bistandsloven. Jeg synes, det er meget betænkeligt, at man på den måde fra kommunale organisationer ligesom foruddiskonterer folketingets vedtagelse af en lovgivning. Der er vel en ret stor sandsynlighed for i dag, at vi når frem til et afstemningsresultat, der viser, at bistandsloven ikke kommer til at træde i kraft i 1975, og det vil sige, at der er en yderligere understregning af, at man fra kommunalt hold ligesom har fremskyndet en udvikling, som der ikke har været dækning for. Det i sig selv finder vi meget uheldigt.

Om fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg i almindelighed sige, at der er et par stykker af dem, som vi kan stemme for, men selve grundtrækkene i den socialpolitiske holdning, som fremskridtspartiet serverer i mindretalsudtalelsen, kan vi ikke støtte. Vi mener, den strider mod det decentrale princip, vi mener, den strider mod den individuelle behandling. Den er selvfølgelig garneret med en lang række interessante sætninger som kritik af det eksisterende system, og vi kan følge kritikken af det eksisterende system meget langt, men derfra og til at gå til et halsløst princip er der meget langt, og vi kan ikke følge fremskridtspartiet på denne vej.

Om kommunisternes ændringsforslag skal jeg kun sige ganske kort, at vi ikke kan støtte nogen af dem. Man kunne måske ønske sig, når der bliver fremsat ændringsforslag af den rækkevidde, som tilfældet er fra kommunisternes side, at der så også skulle følge økonomiske beregninger med, for når kommunisterne foreslår, at man i stedet for folkepensionens grundbeløb som hjælp til klienterne skal betale invalidepensionsbeløb, så er der tale om milliardbeløb, som ikke er